

ANTE ŠEPIĆ

Sigurno ne male zasluge za realnu gimnaziju i đачki internat u Krku imao je svakako njezin prvi direktor i nastavnik, profesor Ante ŠEPIĆ. Glavni dio tereta oko organiziranja novoosnovane škole i internata, gdje je trebalo početi sve iznova, bez ikakve tradicije, pao je bez sumnje na njegova leđa.

Šepić je rođen u Voloskom 25. rujna 1888. godine. Gimnaziju je polazio u Rijeci, a klasičnu je filozofiju studirao na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Beču. Potom je kao nastavnik službovao na raznim srednjim školama. Prva mu je služba bila na njemačkoj realnoj gimnaziji u Puli gdje je 1918. godine uređivao dnevnik »Hrvatski list«. Zbog sukoba s talijanskim okupacionim vlastima godine 1919. napušta Pulu i odlazi u Jugoslaviju gdje je najprije službovao u Kikindi.

Kad je ujesen 1921. godine otvorena realna gimnazija u Krku, Šepić je bio imenovan njenim prvim direktorom i tu će ostati sve do 1928. godine. Po odlasku iz Krka, Šepić službuje na gimnazijama u Krapini, Senju, Sušaku i Zagrebu (od 1939. godine). Zatim je neko vrijeme radio u Sveučilišnoj biblioteci i u Ministarstvu prosvjete NR Hrvatske u Zagrebu, da bi se po vlastitoj želji godine 1947. vratio u Pulu gdje predaje na Željezničarskom tehnikumu do svog umirovljenja 1952. godine. Umro je 12. srpnja 1968. godine u 80. godini života.

Uz svoju nastavničku službu profesor se Šepić bavio i prosvjetno-naučnim radom. Stoga ga prof. Vjekoslav Štefanić u nekrologu u »Slovu« naziva skromnim prosvjetnim i naučnim radnikom, a da se nije razvio u jačeg naučnog radnika nije mu dozvolio njegov životni put (Slovo, Staroslavenskog instituta, 18—19, Zagreb, 1969, str. 384—385, odakle su crpljeni ovi podaci za biografiju prof. Ante Šepića).

Počeci njegovog naučnog rada povezani su baš s njegovim boravkom u Krku. Nakon rata i talijanske okupacije poduzeti su u Krku koraci da se obnovi rad Staroslavenske akademije koju je 1902. godine osnovao biskup dr Antun Mahnič, veliki pobornik glagoljice. Toj će akciji Šepić kao slavist dobro doći, pa je godine 1922. bio izabran za njezinog potpredsjednika, a godine 1925. za predsjednika. Godine 1928. u »Bogoslovskoj smotri« (glasilo bogoslovne akademije) napisao je članak pod naslovom »Dra Josipa Vajsa latinska transkripcija glagoljskoga Vesperala, Psaltira i Misala« u kojem u ime Akademije i hrvatskog glagoljaškog svećenstva zastupa transkripciju misala i drugih liturgijskih knjiga na hrvatskoj tradiciji.

S Krkom je povezan još jedan njegov naučni rad. Za svog boravka u Krku pronašao je u biblioteci Udina-Algoratti neke rukopise koje je obradio i o tome napisao u Nastavnom vjesniku. Obradio ih je u tri članka — »Čudesa presvete Bogorodice« prikaz nepoznatog kasnog ćirilskog rukopisa (N. Vj., 34, god. 1925—1926., str. 160—172), »Dubrovnik oslobođen — jedna pjesma protiv Francuza iz god. 1814.«

(isto, 35. god. 1926—1927., str. 306—309) odje je riječ o pjesmi Damjana Betondića i »Zbornik dubrovačkog pjesništva« od Krčanina Nikole Udine-Algarottija (isto, 36. god. 1927—1928, str. 101—104) gdje prikazuje Algarottijev izbor pjesama kojemu je dao naslov »Skup razlikieh piesana slovinskih«.

Ovdje treba također istaknuti Šepićevo proučavanje jezika istarskih pravnih spomenika, tj. gradskih statuta. S tim u vezi napisao je tri rasprave — »Jezik hrvatskih općinskih statuta istarskih i primorskih (Rad JAZU 295, 1953, str. 5—40) gdje je komparativno prikazao jezik Vinodolskog zakona te Krčkog, Kastavskog, Veprinačkog i Trsatskog statuta; »Zakon kaštela Mošćenic« (Rad JAZU, 1958, str. 233—285) gdje je posebno prikazan jezik i ostale okolnosti u kojima je nastao ovaj kasniji statut te »Jezik Istarskog razvoda« (rasprava je ostala u rukopisu).

U kasnijim godinama Šepić se bavio i prevodilačkim radom s talijanskog i njemačkog jezika. Posebnu pažnju zaslužuje njegov prijevod knjige talijanskog pisca-filozofa Tommasa Campanelle »Grad sunca« (Civitas solis) koja je izdana u Zagrebu.

Smatram da se ovaj kraći prikaz života i rada profesora Ante Šepića može zaključiti slijedećim riječima: Krčka gimnazija ponosna je na svog prvog direktora. Njegovo ime zaslužuje da bude napisano zlatnim slovima u analima krčke gimnazije!

Mihovil Bolonić

MARIJAN BADEL

Školske godine 1934/35. završio je četvrti razred gimnazije, a zatim polagao niži tečajni ispit Marijan Badel, narodni heroj.

Rodio se 3. srpnja 1920. godine u Koprivnici u trgovačkoj porodici. Nakon položenog nižeg tečajnog ispita u Krku, upisao se na trgovačku akademiju u kojoj je stupio u redove napredne omladine. Zbog svoje revolucionarne aktivnosti bio je nekoliko puta zatvaran. Po zadatku Partije ujesen 1941. godine odlazi na terenski rad na područje Hrvatskog primorja, a u zimi 1941. godine prelazi u partizane Gorskog kotara. U studenom 1942. godine isticao se kao dobar borac pa je s grupom skojevaca, najboljih boraca, stupio u XIII proletersku brigadu »Rade Končar« u kojoj je uskoro postao rukovodilac SKOJ-a u bataljonu. Obolio je i bio upućen u komandu žumberačko-pokupskog

**Spomenica
gimnazije »Čedo Žic«
u K r k u
1921 - 1971**

**K R K
1971**

KRČKI ZBORNIK

POVIJESNOG DRUŠTVA OTOKA KRKA
PODRUŽNICE POVIJESNOG DRUŠTVA HRVATSKE

SVEZAK 3

Urednički odbor:

dr BRANKO FUČIĆ

PETAR STRČIĆ (glavni urednik)

RIKARD ŽIĆ

RUDOLF ŽIĆ

Urednik ovog sveska:

FRANJO MATEJČIĆ

Slika na koricama:

ANTON DEPOPE (Motiv grba grada Krka)